Dosarul nr. 5r-3421/2024
4-24100640-12-5r-09092024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

21 noiembrie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
În componență:
Președintele ședinței, judecătorul Angela Vasilenco
Grefierul Alexandru Carp
Cu participarea:
Petiţionarului Ivan Buzu
În absența:
Agentului constatator din cadrul INSP a IGP Antonela Untila
(în privința căruia au fost întreprinse măsurile necesare privind citarea legală)

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, la sediul instanței contestația depusă de **Buzu Ivan ***** data nașterii *****, IDNP ***** domiciliat în ******* împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 662590 din 20 august 2024, întocmit de către agentul constatator din cadrul INSP a IGP al MAI, Untila Antonela, pe semnele contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, prin care a fost sancţionat cu amendă în cuantum de 18 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 900 lei şi cu aplicarea a 4 puncte de penalizare,

c o n s t a t ă:

La 20 august 2024, agentul constatator din cadrul INSP a IGP al MAI, Untila Antonela a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 662590, prin care Buzu Ivan a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, fiind emisă decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale cu amendă în cuantum de 18 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 900 lei şi cu aplicarea a 4 puncte de penalizare.

La 26 august 2024, Buzu Ivan a depus contestație împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție, prin care a solicitat declararea nulităţii procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de sancționare.

În motivarea contestației a indicat că decizia în cauză o consideră ilegală și pasibilă de a fi anulată din următoarele considerente. La întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție nu au fost acumulate probe concludente și pertinente ce ar demonstra faptul contravenției și anume nu a fost stabilit faptul că, în momentul conducerii vehiculului cu numărul de înmatriculare ,,***** a neglijat pct. 47.1 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, acuzația agentului constatator purtînd un caracter declarativ și formal, cu atît mai mult, ultimul a indicat eronat în procesul-verbal cu privire la contravenție marca/modelul vehiculului, fiind scris ,,*****a" și nu ,,*****" cum este scris în certificatul de înmatriculare a vehiculului care îl conducea la momentul stopării vehiculului de agentul constatator, în acest sens, susține că agentul constatator a ignorat grav prevederile art. 443 alin. (1) lit. d) din Codul contravențional.

De asemenea, consideră că agentul constatator a ignorat prevederile art. 443 alin. (1) lit. b) din Codul contravențional, ultimul nu a indicat denumirea autorității pe care o reprezintă, fiind scris doar Calitatea: subofițer superior.

Susține că agentul constatator nu a indicat încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției.

Totodată, susține că agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contarvenție, nu a respectat prevederile art. 384 din Codul contravențional, fiindu-i încălcat dreptul la apărare și anume de a fi audiat în prezența apărătorului, să formuleze cereri, să prezinte probe ce denotă că nu a încălcat prevederile Regulamentului circulației rutiere.

La contestația depusă, petiționarul a anexat: copia procesului-verbal cu privire la contravenție, copia permisului de conducere, copia certificatului de înmatriculare.

Petiționarul Buzu Ivan, în cadrul ședinței de judecată a susținut contestația depusă și a solicitat admiterea acesteia.

Agentul constatator din cadrul INSP a IGP al MAI, Untila Antonela, fiind citat legal despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale, nu s-a prezentat în instanţa de judecată, însă prin cererea din 01 octombrie 2024, a solicitat ca să fie examinată cauza contravenţională în absenţa sa, iar în acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală, fiind întrunite condiţiile impuse de prevederile art. 455 alin. (2) din Codul contravenţional.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei*, 22 iunie 2006, § 48, și *S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României*, 8 ianuarie 2013, § 30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un

mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei*, 13 octombrie 2009, § 48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar agentul constatator nu s-a prezentat în instanța de judecată, în pofida înştiinţării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei.

Examinând contestația și verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În fapt, prin decizia de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 662590 din 20 august 2024, petiționarul Buzu Ivan a fost sancționat contravențional, reținându-se în sarcina sa săvârșirea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, pe faptul că la 20 august 2024, ora 16:29 min. conducând mijlocul de transport de model „*****” cu numărul de înmatriculare „*****” în mun. Chișinău, str. șos. Muncești 801, a ignorat prevederile pct. 47 (1) din Regulamentul circulației rutier, deplasîndu-se în localitate cu 79 km/h.

Instanţa statuează că contestația împotriva deciziei inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție din 20 august 2024, a fost depusă de către petiționar la 26 august 2024, fiind înregistrată în cancelaria INSP a IGP cu nr. „7296”, adică cu respectarea termenului de 15 zile, prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

În drept, instanţa notează că în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din cod, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

La fel, din conţinutul art. 400 alin. (1) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la art. 228–243 se constată şi se examinează de către poliţie.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei*, § 35, 1 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 662590 din 20 august 2024.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât şi din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității şi dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 din Codul contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 din Codul contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care

stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art. 384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum şi informații despre instituția bancară şi despre modul de plată a amenzii, iar decizia de sancţionare este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, astfel la momentul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție nu au fost indicate obiecţii de către petiționar.

În continuare, instanța reiterează că procesul verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 din Codul contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul-verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Respectiv, instanța de judecată menționează că, procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezența petiționarului Buzu Ivan, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia agentului constatator, fapt confirmat prin semnătura acestuia aplicată în procesul-verbal cu privire la contravenție, în care se invocă şi aplicarea mijloacelor tehnice speciale de tip „TC 007451”.

De altfel, agentul constatator a motivat la dosar prin buletinul de verificare metrologică cu seria și nr. A 113603, prin care s-a confirmat că mijlocul de măsurare a vitezei de mișcare de tip „TC007451” a fost verificat conform documentului din domeniul metrologiei NML 10-18:2023, fiind admis pentru utilizare în perioada de la 12 martie 2024 până la 12 martie 2025.

Instanța de judecată reține că agentul constatat a indicat denumirea autorității pe care o reprezintă, fiind scris Inspectoratul Național de Securitate Publică, dar și încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției, considerente din care alegațiile petiționarului expuse în contestație în acest sens, instanța le apreciază ca neîntemeiate.

În aceste condiții, instanţa conchide că a fost respectat și prevederile art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, însă petiționarul în rubrica *„obiecțiile persoanei în a cărei privință s-a întocmit proces-verbal”*, prin care şi-a expus doar semnătura, fără a obiecta la acel moment, însă infirmată doar odată cu depunerea contestaţiei în privinţa deciziei de sancţionare, fără a releva aspecte ale încălcării drepturilor sale la întocmirea procesului-verbal, invocând doar formal în contestația depusă încălcarea dreptului la apărare, de a prezenta probe și formula cereri.

În acest sens, instanța reține că în cadrul ședinței de judecată petiționarul având dreptul de a înainta cereri, de a fi reprezentat de un avocat, precum și de a prezenta probe ce ar demonstra nevinovăția sa, nu a făcut uz de aceste drepturi, respectiv instanța apreciază ca neîntemeiată poziția acestuia expusă în contestație sub acest aspect.

Prin urmare, din analiza actului contestat, instanța observă că petiționarul a aplicat semnătura sa la toate rubricile procesului-verbal cu privire la contravenție, fără a indica la acel moment obiecţiile nominalizate ulterior, prin urmare instanța va aprecia aceste alegaţii drept unele formale, neargumentate, exclusiv în scopul tergiversării examinării şi/sau a evitării răspunderii contravenţionale.

În această ordine de idei, instanţa consideră că, au fost respectate condiţiile legale impuse prin prisma art. 443[1] din Codul contravenţional, oferind credibilitate probelor acumulate de agentul constatator, prin valabilitatea aparatului de măsurare a vitezei și admiterea agentului constatator la procesul de documentare a contravenţiilor din Capitolul XIII din acelaşi cod.

Cu referire la indicarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a mijlocului de transport de model „*****” în loc de „*****”, instanța de judecată urmează să aprecieze în raport cu probele prezentate dacă această omisiune a agentului constatator afectează în mod esențial fondul cauzei și dacă atrage nulitatea actului întocmit.

Prin urmare, din punct de vedere al legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul *(*cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

Procesul-verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui, iar interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 662590 din 20 august 2024, face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Astfel, instanța remarcă că petiționarul Buzu Ivan a fost sancționat în temeiul art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, potrivit căruia, constituie contravenție, *depăşirea vitezei de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 20 la 40 km/oră.*

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul – verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) din Codul contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional: - *procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 662590 din 20 august 2024*, prin care se descrie fapta petiţionarului, modul comiterii, agentul constatator, data şi locul comiterii faptei, data şi locul întocmirii actului contestat, precum şi sancţiunea aplicată în cuantumul minim de 18 unităţi convenţionale; - *1 fotografie* prin care se confirmă că la ora 16:30:09, se observă mijlocul de transport de model „*****” cu n/î „*****”, fiind indicată viteza de 79 km/h; - *certificat* prin care se confirmă dovada faptului că agentul constatat a studiat Regulamentul cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice inclusiv a mijloacelor de măsurare și aparatajul medical din dotarea poliției aprobat prin HG 119 din 18.09.2003, instrucțiunile cu privire la modul de exploatare și măsurare a vitezei mijloacelor de transport auto cu ajutorul aparatului pentru măsurare și înregistrare video de mișcare a autovehiculelor de tip „Laser LTI 20/20 TRucCAM”, Laser LTI 20/20 TruCAM II” și este admis la utilizarea acestuia în procesul de depistare și documentare a cazurilor de depășire a vitezei stabilite; - *buletinul de verificare metrologică seria şi nr. A 113603*, prin care s-a confirmă că mijlocul de măsurare a vitezei de mișcare de tip „TC007451” a fost verificat conform documentului din domeniul metrologiei NML 10-18:2023, fiind admis pentru utilizare în perioada de la 12 martie 2024 până la 12 martie 2025.

În aceste condiţii, instanţa relevă că potrivit constatărilor personale ale agentului constatator, denotă cert comiterea contravenției imputate cu mijlocul de transport cu numărul de înmatriculare „*****”, prin urmare indicarea eronată a mărcii mijlocului de transport cu care a fost comisă contravenție nu afectează în mod esențial fondul cauzei în condițiile în care atît în procesul-verbal cu privire la contravenție, dar și de pe planșa fotografică anexată rezultă cert mijlocul de transport cu care a fost comisă contravenția și anume cu numărul de înmatriculare

„*****”. Prin urmare având în vedere că pe teritoriul Republicii Moldova este cîte un singur mijloc de înmatriculare cu așa număr de înmatriculare, dubii asupra faptei descrise de agentul constatator nu se atestă.

Mai mult, la data întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, petiționarul nu a înaintat nici o obiecție, mai mult nici cu ocazia contestației depuse nu a invocat că nu a comis contravenția imputată, invocând doar unele încălcări formale în vederea evitării raspunderii contravenționale.

Respectiv, instanţa statuează în afara oricăror dubii, că întradevăr fapta incriminată a avut loc, iar mijlocul de transport a fost condus la data indicată şi pe porţiunea de drum indicată cu viteza de deplasare peste limita admisă de lege şi anume de către petiţionar, cu vinovăţie, chiar dacă ultimul solicită declararea nulităţii procesului verbal cu privire la contravenţie şi nu infirmă de altfel faptele incriminate şi astfel argumentele Buzu Ivan nu sunt însoţite de circumstanţe obiective întemeiate sau alte probe în acest sens, ci doar cu o referinţă abstractă la administrarea ineficientă a probelor în acuzarea sa.

În consecutivitate, instanța apreciază că, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 662590 din 20 august 2024, nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, or acesta reprezintă şi convingerea agentului constatator despre comiterea unei contravenţii, iar din acesta denotă că la volanul mijlocului de transport s-a aflat nemijlocit subiectul contravenţiei, adică petiţionarul Buzu Ivan.

Astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate petiționarului, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenţiei prevăzute la art. 236 alin. (2) din Codul contravenţional.

Mai mult ca atât, în vederea calificării corecte reţinute de agentul constatator, în drept, instanţa argumentează prin faptul că potrivit pct. 47 alin. (1) din Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, menţionat în procesul-verbal cu privire la contravenţie, a) în localități – 50 km/h, ce demonstrează că în momentul conducerii cu viteza de circulaţie de 79 de km/h, a depăşit limita admisă cu 29 de km/h, încadrând corect astfel acţiunile sale în baza art. 236 alin. (2) din Codul contravenţional.

Instanța mai precizează în subsidiar de asemenea că, fapta săvârșită de petiționar, transpusă în probele analizate *supra*, au fost utilizate de către agentul constatator și obținute cu mijlocul de măsurare a vitezei de mișcare de tip „TC007451” a fost verificat conform documentului din domeniul metrologiei, fiind admis pentru utilizare în perioada când a fost săvârșită contravenția.

Totodată, legalitatea utilizării acestui dispozitiv tehnic este stabilită prin pct. 47 al Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 965 din 17 noiembrie 2014 cu privire la aprobarea Regulamentului privind organizarea şi funcţionarea Sistemului automatizat de supraveghere a circulaţiei rutiere *„Controlul traficului”* şi modificarea Concepţiei Sistemului automatizat de supraveghere a circulaţiei rutiere *„Controlul traficului”*, potrivit căruia, mijloacele tehnice certificate sau mijloacele tehnice omologate şi verificate metrologic dotate cu opțiuni de înregistrare foto și/sau video se utilizează pentru fixarea probelor privind încălcările din domeniul circulației rutiere.

Totodată, instanța de judecată reflectă că, petiționarului i s-a acordat în mod efectiv posibilitatea de a propune orice probe ar fi considerat necesare în combaterea celor reținute de agentul constatator și de a expune argumentele în apărare, în cadrul unei proceduri contradictorii, însă la caz nu a prezentat probe pertinente în puterea de a răsturna cele constatate şi probate de agentul constatator.

Astfel, în speţă, instanţa a apreciat corectitudinea constatării faptei şi necesitatea sancţionării făptuitorului prin analiza mijloacelor de protejare a interesului public în cauză şi respectiv prin asigurarea unor măsuri care să nu implice vreo limitare a drepturilor omului ori ca limitarea necesară să fie cât mai redusă, constatând că petiţionarul nu a fost restrâns în anumite drepturi şi libertăţi.

Mai mult, instanţa constată că, de către agentul constatator a fost asigurată şi proporționalitatea dintre mijloacele utilizate – cuantumul amenzii aplicate, și scopul urmărit – prevenirea unui pericol public din care pot rezulta alte consecinţe grave orientate împotriva altor participanţi la trafic, având în vedere că făptuitorului i-a fost stabilită o sancţiune pecuniară în cuantumul minim aplicabil, adică de 18 unităţi convenţionale, iar ca urmare, sancționarea nu s-a făcut în scop abuziv, ci doar reieşind din faptul că agentul constatator l-a recunoscut vinovat pe acesta de săvârșirea faptelor astfel cum au fost descrise în procesul-verbal cu privire la contravenție.

De asemenea, instanța remarcă că, procesul-verbal cu privire la contravenție fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate.

În acest sens este de remarcat că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției, iar în așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt si de drept se regăsesc în orice sistem de drept şi de principiu, Convenția nu derogă de la acestea, dar în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un prag anumit.

În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la

apărare (*Salabiaku împotriva Franței*, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei*, par. 16, hotărârea din 20 martie 2001).

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului-verbal şi adoptarea deciziei de sancţionare este temeinică.

Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate, care nu au fost răsturnate în cazul de față, iar în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza probelor acumulate, iar petiționarului i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal, însă nu a reușit să răstoarne aceste prezumţii de care se bucură decizia contestată, denotă comiterea certă şi cu vinovăţie a faptei contravenţiei de către făptuitorul Buzu Ivan.

Pe lângă aceasta, instanța nu a mai determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 din Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională, iar în aceste circumstanțe de fapt și de drept, contestația lui Buzu Ivan împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 662590 din 20 august 2023, adoptată de către agentul constatator din cadrul INSP a IGP al MAI, Untila Antonela pe semnele contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, urmează a fi respinsă, ca fiind nefondată.

În baza materialelor cauzei contravenţionale și având în vedere prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 2), 448, 460, 462 şi 463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge contestația depusă de **Buzu Ivan** ***** împotriva deciziei de sancţionare cu amendă în mărime de 18 (optsprezece) unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 900 (nouă sute) lei şi cu aplicarea a 4 (patru) puncte de penalizare, inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 662590 din 20 august 2024, întocmit de către agentul constatator din cadrul INSP a IGP al MAI, Untila Antonela, pe semnele contravenției prevăzute de art. 236 alin.(2) din Codul contravențional, *ca fiind nefondată.*

Copia hotărârii se remite părților pentru informare.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Angela Vasilenco**